

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200502
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6821200502.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48 proti žalovanému: K. Á., U.. XX.X.XXXX, R. U. XX, o zaplatenie 5 436,50 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje konanie v časti 241,98 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% zo sumy 10 Eur od 16.2.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 16.3.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 15.4.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 15.5.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 17.11.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 16.12.2021 do zaplatenia, 10 Eur od 18.1.2022 do zaplatenia, 10 Eur od 16.2.2022 do zaplatenia, 10 Eur od 16.3.2022 do zaplatenia, 10 Eur od 20.4.2022 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 97,06 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 30.03.2021 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 5436,50 Eur s úrokmi z omeškania ročne vo výške 5 % z dlžnej sumy od 28.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a Žalovaný uzatvorili spolu dňa 12.04.2017 zmluvu o pôžičke č. 6255349/8540500951, na základe ktorej poskytol Žalobca Žalovanému pôžičku vo výške 6500 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal Žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 114,13 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 13695,6 Eur. Do dnešného dňa uhradil Žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2683,07 Eur. Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 27.06.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval Žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol Žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne Žalobca Žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, Žalobca bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.08.2018 úver zosplatnil, o čom bol Žalovaný informovaný listom z dňa 22.08.2018- „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v Predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premĺčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v Predžalobnej upomienke sa Žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne Žalobcovi vzniklo v zmysle §53 ods.9 ObčZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu

naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel Žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému v žalobe predchodca žalobcu poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici Sp.zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne Sp.zn.: 17Co/447/2016. Do dnešného dňa Žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje čl. 10.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh Žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 5436,5 Eur. Zákonné úroky z omeškania si žalobou uplatnil od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznamení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. V zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 658,57 Eur, si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu mal Žalovaný uhradiť sumu 7977,59 Eur. Istinu ďalej tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur) 15 114,13 1711,95 6265,64 = 7977,59. Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 2683,07 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Náklady na vymáhanie pohľadávky si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 141,98 Eur. Žalobca si zmluvnú pokutu v tomto konaní neuplatňuje.

2. Uznesením zo dňa 13.12.2021 súd na návrh pôvodného žalobcu VÚB, a.s. pripustil zmenu v osobe pôvodného žalobcu a na jeho miesto pripustil súčasného žalobcu, nakoľko pôvodný veriteľ súdu predložil zmluvu o posúpení pohľadávok, s ktorou sa spája prechod práv a povinností, o ktorých sa koná a nový veriteľ (žalobca) s tým súhlasil. Okolnosti postúpenia pohľadávky v čase rozhodnutia súdneho neboli sporné.

3. Výzvou zo dňa 15.12.2021 súd vyzval žalobcu, aby doplnil svoje skutkové tvrdenia ohľadom skúmania schopnosti žalovaného splácať úver právnym predchodcom žalobcu.

4. Žalobca na uvedenú výzvu reagoval podaním doručeným súdu elektronicky dňa 23.12.2021, v ktorom okrem iného uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na to, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu vo výške 706,00 € mesačne. Mesačné finančné výdavky uviedol vo výške 360,00 €. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky vo výške 114,13 € sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by právny predchodca žalobcu posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Predložil výpis z interného schvaľovacieho systému jeho právneho predchodcu, ktorým overil pravdivosť údajov uvedených klientom v jeho žiadosti resp. zmluve o úvere. Pred poskytnutím úveru skúmal prostredníctvom sociálnej poisťovne príjmy, výdavky (zrážky) a trvanie zamestnania. Taktiež prelustroval nebankový register (NBCB) a úverový register s negatívnym výsledkom. Ďalej skúmal, či žalovaný má nezaopatrené deti/vyživovaciu povinnosť, pričom výsledok bol negatívny. Bola overená adresa aj telefonický kontakt. Žalobca tak má za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 z.z. 129/2010 Z.z.

5. K žalobe sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 19.02.2022 okrem iného tak, že uviedol, že popiera všetky tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a uvádza vlastné tvrdenia, a to, že tvrdenia žalobcu v žalobe ani vo vyjadrení neobstoja. Žalobca neosvedčil poskytnutie úveru. Priložená zmluva nie je podpísaná žalovaným ani bankou, nie je platná. Žalovaný tiež vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (postupníka). Úver podľa žalovaného nemohol byť platne zosplatnený, pretože žalobca neosvedčil doručenie Oznamenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.02.2018 a preto nemohol byť

ani platne postúpený. Veriteľ taktiež nebol oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, pretože nekonal s odbornou starostlivosťou. Poukázal pritom na ust. § 11 ods. 2) Zákona č. 129/2010 (Zákon o spotrebiteľských úveroch, ďalej tiež „ZoSÚ“). Žalovaný spotrebiteľ už mal úvery poskytnuté aj VUB bankou aj inými bankami a to:

Prvá stavebná sporiteľňa a.s. úver 25.000 € od 03.07.2013 do 15.07.2024 splátka 183,30 €

Poštová banka a.s. úver 30.000 € od 12.04.2014 do 15.05.2024 splátka 457,09 €

Prima Banka a.s. úver 32.403 € od 29.04.2014 do 29.04.2030 splátka 131,70 €

OTP Banka Slovensko, a.s. úver 25.000 € od 24.11.2014 splátka 285,57 €

Spolu tak platil žalovaný splátky za 4 úvery v sume 1.057.66 €

Z uvedeného je podľa žalovaného nesporné, že dodávateľ VÚB, a.s. ako veriteľ nespĺnila svoju povinnosť pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a s poukazom na vyššie uvedené nekonal s odbornou starostlivosťou, preto nebol a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalobca si uplatňuje nárok bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Ústavným právom a žiada priznať úžeru, bezdôvodné obohatenie čo je v demokratickom štáte neprípustné. Žalovaný žiadal v prípade, že by súd chcel žalobu prejednať, prizvať do konania prokurátora.

6. K vyjadreniu žalovaného sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu dňa 05.04.2022, v ktorom o.i. uviedol, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6255349. V čl. 10 bod 2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 12.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatil úver v celosti. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle Zmluvu spolu so zmluvnými podmienkami opatřili svojimi podpismi. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 27.06.2018 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti (doručenku k Predžalobnej upomienke zaslame súdu v prílohe tohto podania). Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.08.2018 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.08.2018). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uviedol, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukázal na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Poukázal na odborné vyjadrenie Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, v zmysle ktorého ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide)

banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukázal na Uznesenia tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznameníu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky.

K vyššie uvedenému dal žalobca do pozornosti rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 36Csp/210/2020-144 zo dňa 21.09.2021, kde v bode 40. odôvodnenia vyjadril právny názor v otázke zosplatenia úveru podľa § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nasledovne: „Pretože ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je špeciálnym ustanovením, nie je podmienkou uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky podľa § 565 Občianskeho zákonníka žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, dohoda o tomto práve v zmluve, VOP a ani to nemusí byť v rozhodnutí určené a rovnako si veriteľ toto právo nemusí uplatniť do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 25.04.2022 len zopakoval svoju skoršiu skutkovú a právnu argumentáciu, a uviedol tiež, že Zmluva č 6255349 NEEEXISTUJE, a Zmluva č. 8540500951 neobsahuje podpisy žalovaných, ktorú žalobca predložil v niekoľkých vyhotoveniach čo znamená, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu, ktorým tvrdí vo vyjadrení, že zmluvu opatrili svojimi podpismi. Nie neopatrili zmluvu žiadnymi podpismi a tak žalovaný nemal vedomosť ani o podmienkach zmluvy, pričom žalobcom tvrdenými podmienkami nie je žalovaný viazaný.

8. Žalobca podaním doručeným súdu elektronicky dňa 27.04.2022 vzal žalobu späť v časti úhrad žalovaného v sume 100 Eur, ktoré žalovaný vykonal (podľa tvrdenia žalobcu všetky po podaní žaloby) v splátkach po 10 eur v termínoch 15.02.2021, 15.03.2021, 14.04.2021, 14.05.2021, 16.11.2021, 15.12.2021, 17.01.2022, 15.02.2022, 15.03.2022 a 19.04.2022 a tiež vzal žalobu späť v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 141,98 Eur.

9. Na pojednávaní žalovaný uviedol, že ako najväčší problém vníma, že zmluvy nie sú podpísané zo strany žalovaného. Ukázal súdu zmluvu bez podpisu. Nešlo však o zmluvu, ktorá bola zasielaná zo strany súdu, nakoľko táto podpísaná je, na čo uviedol, že si už nepamätá či ide o jeho podpis, nakoľko v tom čase podpisoval veľa zmlúv. Poukázal na to, že v zmluve je uvedené, že splácal pred čerpaním resp. pred uzavretím zmluvy 0 úverov, čo je klamstvo a v podstate samotný poskytovateľ úveru resp. veriteľ teda spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. musela mať vedomosť, že on mal v tom čase už len u nich vzaté ďalšie úvery napr. na sumu 5 000 Eur ako vyplýva zo zoznamu, ktorý doručil súdu, zo dňa 2.3.2017. Poukázal tiež na zmluvu s koncovým číslom 705, na poskytnutie úveru vo výške 5 000 eur a táto bola uzavretá dňa 20.4.2017. Banka v čase, keď poskytovala predmetný úver, nemohla náležite skúmať schopnosť splácať žalovaného nakoľko v tom čase on mal množstvo úverov a určite nebol schopný to splácať. Nesplnila si svoje povinnosti s odbornou starostlivosťou skúmať jeho schopnosť úver splácať.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to: Notárska zápisnica N3283/2017 č.l. 5-8, Príloha opis rozdelenia majetku a záväzkov č.l. 9, Pred žalobná upomienka č.l. 10, Doručenka č.l. 10, Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 11, Prehľad splátok a úhrad č.l. 12, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8540500951 č.l. 13-17, Udelenie súhlasu v zmysle zákona o ochrane osobných údajov č.l. 18, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 19-20, Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver č.l. 20, Oznamenie o postúpení pohľadávky č.l. 61, Rámcová zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.11.2017 č.l. 63-68, Žiadosť o postúpenie a prevod č.l. 69-70,

Dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok č.l. 71-75, Vyjadrenie žalobcu k výzve č.l. 91, Listina týkajúca sa posudzovania splácať úver č. 840500951 č.l. 92-93, Vyjadrenie žalovaného č.l. 103, Vyjadrenie žalobcu č.l. 109-110, Uznesenia KS BB č.l. 112-133, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru č.l. 134, Doručenka č.l. 135, Predžalobná upomienka č.l. 136, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 137-144, Vyjadrenie žalovaných zo dňa 25.4.2022 č.l. 149, Vyjadrenie žalobcu a späťvaztie žaloby doručené súdu dňa 27.4.2022. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z priloženej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8540500951 vyplýva, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 12.04.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "Zmluva"), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 6 500,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 120 mesačných splátkach po 114,13 eur. Zmluvné strany si nedohodli poistenie pôžičky. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali čiastku 7195,60 eur a celková suma pôžičky predstavovala 13 695,60 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18,72 %, pri ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 18,72 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov predstavovala 13,31 %. Najvyššia prípustná výška odplaty bola stanovená vo výške 18,72 %. Dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.05.2017. Ďalšie splátky boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý dňa 20.04.2027. Spôsob čerpania peňažných prostriedkov bol dohodnutý formou prevodu na účet označený žalovaným.

12. Notárskou zápisnicou č. N3238/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017 zo dňa 11.12.2017, mal súd preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla v dôsledku jej rozdelenia na základe „Projektu rozdelenia zlúčením“, uzatvoreného medzi dotknutými obchodnými spoločnosťami, pričom spoločnosť VÚB, a.s. sa stala právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti, keďže predmetná vec sa netýka produktov QCar a Triangel - splátkový predaj, v prípade ktorých všetky práva a povinnosti z existujúcich právnych vzťahov prebrala ďalšia nástupnícka spoločnosť VÚB Leasing, a.s..

13. Výzvou označenou ako - predžalobná upomienka zo dňa 27.06.2018 žalobca vyzval žalovaného k bezodkladnému splateniu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 304,29 eur s upozornením, že ak do 05.08.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2018 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Výzva bola žalovanému doručená dňa 4.7.2018.

14. Podľa listiny označenej ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru datovanej k 22.08.2018 adresovanej žalovanému sa pre neuhradenie dlžných splátok v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas stal dlh z úverovej zmluvy č. 8540500951 splatným v celom rozsahu naraz. Dlžná čiastka žalovaného ku dňu oznámenia predstavuje sumu 6609,84 Eur, pričom istina úveru je vo výške 6608,98 Eur. Doručenie listiny žalovanému listinne preukázané nebolo.

15. V zmysle oznámenia o postúpení pohľadávky adresovanej žalovanému zo dňa 28.09.2021 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že k 24.09.2021 spoločnosť VUB, a.s. postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. 6255349 uzavretej dňa 12.04.2017 na žalobcu.

16. Podľa prehľadu splátok a úhrad od 12.04.2017 do 31.01.2021 vyplýva, že žalovaný žalobcovi v uvedenom období uhradil celkom 2683,07 Eur. Zostatok neplatennej pôžičky predstavoval čiastku 6095,07 Eur, v ktorej sú zahrnuté aj zmluvné pokuty v celkovej výške 658,57 Eur, ktoré si žalobca v predmetnom konaní neuplatnil.

17. Žalovaný pred pojednávaním do spisu doložil zoznam úverov, ktoré mal žalovaný a jeho manželka čerpať v období od 25.01.2011 do poskytnutia sporného úveru (12.4.2017), v zmysle ktorého mali v uvedenej dobe čerpať spolu 17 úverov, v rôznych výškach, z ktorých 2 mali slúžiť na refinancovanie iných úverov. Z listiny nevyplývajú termíny konečnej splatnosti uvedených úverov.

18. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

19. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

20. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

21. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

22. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v časti úhrad žalovaného vo výške 100 Eur (z toho 2x 10 Eur uhradil pred podaním žaloby na súd a 8x 10 Eur po podaní žaloby) a v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 141,98 Eur s príslušenstvom, súd v uvedenej časti konanie zastavil.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

27. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.05.2017 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver

podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

32. Podľa § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

36. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

37. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom. Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, keďže bola uzatvorená medzi dodávateľom v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti právneho predchodcu žalobcu a žalovaným, ako spotrebiteľom, ktorý pri jej uzavieraní a plnení nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania, keďže v zmluve je označený menom, priezviskom, rodným číslom a bydlisko. Súd sa v konaní zaoberal tiež platnosťou samotnej zmluvy vzhľadom na opakovane prednesené námietky žalovaného, že zmluva nie je platná, pričom uvedené námietky vyhodnotil ako nedôvodné. Žalovaný tvrdil, že Zmluva nie je podpísaná ani žalovaným ani bankou a preto je zmluva od počiatku neplatná. Žalovaný pritom aj na pojednávaní disponoval verziou zmluvy bez podpisov, avšak žalobca do spisu doložil riadne oboma stranami podpísanú zmluvu, ktorá bola zaslaná aj žalovanému, ktorý k vykonanému dokazovaniu nemal žiadne námietky. Pritom žalovaný po opätovnom poukázaní na zmluvu nachádzajúcu sa v súdnom spise sám uznal, že si nepamätá či zmluvu podpisoval, nakoľko v tom čase podpisoval veľa zmlúv, teda už netvrdil, že zmluva nie je podpísaná. Súd preto dospel k záveru, že žalobca doložením riadne podpísanej zmluvy preukázal platnosť zmluvy a skutočnosť, že žalovaný disponoval verziou zmluvy, resp. jej kópiou bez podpisu právneho predchodcu žalobcu nemá na predmetné konanie vplyv. Nie je pritom nič nezvyčajné, keď spotrebiteľ disponuje aj predtlačенou verziou akejkolvek zmluvy alebo iného právneho dokumentu (najmä pri elektronickom spôsobe komunikácie s bankou), ktorý je signovaný až následne.

38. Žalovaný pritom nerozporoval poskytnutie finančných prostriedkov v zmysle žaloby, ani tvrdenia o porušení jeho povinnosti riadne a včas poskytnutú pôžičku splácať, a tiež tvrdenia o výške úhrad žalovaného v zmysle žaloby a čiastočného späťvzatia žaloby. Uvedené skutočnosti teda neboli v konaní sporné a súd z nich pri svojom rozhodovaní vychádzal.

39. Súd sa primárne v konaní zaoberal námietskou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vznesenou žalovaným (napr. jeho podanie z 19.02.2022). Poukazoval pritom na to, že podľa listín predložených žalobcom úver nemohol byť platne zosplatnený, pretože žalobca neosvedčil doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.08.2018 a preto ani nemohol byť platne postúpený. Súd prieskumom uvedenej námietky žalovaného dospel k záveru, že táto je dôvodná, a žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, a to pre nedodržanie podmienky v zmysle § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch na platné postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, t.j. že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Žalobca síce tvrdil, že pristúpil k zosplatneniu úveru a žalovaného vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo, v prejednávanej veci ale nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť spotrebiteľského úveru a uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Inými slovami, veriteľ je povinný upozorniť dlžníka na možnosť zosplatnenia záväzku skôr ako pristúpi k zosplatneniu dlhu. Zároveň však platí, že právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Táto žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky predstavuje jednostranný adresný hmotnoprávny úkon (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ktorý v zákonom predpokladanej lehote, t.j. najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, musí byť dlžníkovi zároveň doručený (§ 565 veta druhá Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka je kogentným ustanovením a nie je možné ho preto zmeniť ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomnosti. Záver vyplývajúci z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14CoCsp/52/2020, na ktoré poukázal žalobca, (taktiež z rozhodnutí KS v Banskej Bystrici č.k. 16CoCSP/22/2021- 224 zo 6.10.2021, č.k. 11CoCsP/11/2021-179 zo dňa 22.4.2021), že samotné zosplatnenie sa považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami, resp., že zákonná úprava nevyžaduje preukázanie doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti, súd nepovažuje za správny. A uvedený záver je dokonca v rozpore so závermi vyslovenými v množstve iných rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici (najmä v senáte 14CoCSP), z ktorých vyplynulo, že súd považoval predčasné zosplatnenie záväzku (teda žiadosť o predčasné splatenie celého úveru) za jednostranný adresný právny úkon (napr. rozhodnutia KS v BB 14CoCsp/178/2017, 14CoCsp/12/2020, 14CoCsp/29/2020). Záver, že žiadosť veriteľa podľa § 565 OZ o zaplatenie celej pohľadávky možno charakterizovať ako jednostranný adresný hmotnoprávny úkon, čo znamená, že v stanovenej lehote musí byť doručený dlžníkovi (§45 ods. 1 OZ), a nestačí preukázať len jeho odovzdanie na prepravu, ale aj jeho doručenie, a bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať existenciu a doručenie takejto žiadosti zaťažuje veriteľa, vyplýva tiež z odbornej literatúry (viď. Občianský zákonník pre prax, II. zväzok, komentár k § 565 OZ na str. 2476, vydavateľstvo EUROUNION, 2015, JUDr. Krajčo J.). Správny tiež nebol podľa názoru súdu výklad ustanovení § 565 Oz a § 53 ods. 9 OZ Okresného súdu Nitra z rozhodnutia sp zn 36Csp/210/2020-144 zo dňa 21.09.2021, na ktoré žalobca poukazoval, a ktoré navyše (tak ako žiadne z uvádzaných rozhodnutí) nie je pre súd záväzné, najmä v časti „rovnako si veriteľ nemusí uplatniť toto právo do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky“, v ktorej je výklad v priamom rozpore so znením zákona (§ 565 OZ). K tvrdeniu, žalobcu, že žalovaný sa mohol o zosplatnení úveru dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby, súd preto ďalej uviedol, že žiadosti žalobcu o zaplatenie celého dlhu je v takomto prípade možné priznať zákonom predpokladané účinky iba vtedy, ak by takéto podanie žalobcu adresované súdu bolo doručené dlžníkovi v lehote do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, čo sa v danom prípade nestalo, v dôsledku čoho toto jeho právo zaniklo. Žalobca síce písomnosťou zo dňa 26.09.2018 žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia jeho záväzku, avšak žiadnym spôsobom súdu už nepreukázal, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru žalovanému do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky aj riadne doručil, a žalovaný poprel, že by mu oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo doručené. Preukázané bolo preto iba to, že toto podanie bolo žalovanému spolu so žalobou doručené až dňa 07.02.2022.

40. Z uvedeného dôvodu možno vyvodiť v zásade dva pre toto konanie podstatné závery, a to jednak, že záväzok žalovaného nebol zosplatnený riadne a naďalej trvá v pôvodne dohodnutých splátkach až do konečnej splatnosti pôžičky, t.j. do 20.04.2027. A keďže nebola splnená druhá kumulatívne daná zákonná podmienka na prechod práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, žalobca nemohol pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy č. 6255349/8540500951 zo dňa 12.04.2017 previesť na tretiu osobu. Z uvedeného dôvodu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobcovi preto nepatrí právo uplatňovať si nároky z pohľadávky, ktorá na neho nebola platne postúpená, teda žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Dôsledkom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie je pritom vždy zamietnutie žaloby. Pre úplnosť súd uvádza, že v čase, keď súd uznesením pripustil vstup žalobcu do konania na základe postúpenia spornej pohľadávky neboli skutočnosť podstatné pre posúdenia platnosti postúpenia týkajúce sa zosplatnenia úveru sporné. Súd pritom už pri procesnom rozhodnutí podľa § 80 CSP, ktoré môže byť vydané aj pred prejednaním veci samej, nemôže prejudikovať meritorne rozhodnutie vydané po riadne vykonanom dokazovaní na pojednávaní. v tejto súvislosti súd poukazuje na komentár k § 80 CSP (Števcček a kol., vydavateľstvo C.H. Beck, str 270), v zmysle ktorého súd je síce oprávnený skúmať, či povedzme zmluva o postúpení pohľadávky skutočne spôsobuje zamýšľané právne účinky, takéto rozhodovanie neprejudikuje rozhodovanie súdu vo veci samej.

41. Žalovaný taktiež poukazyval na nesplnenie si povinnosti právneho predchodcu žalobcu s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, následkom čoho žalobca nebol oprávnený vyžadovať predčasné splatenie úveru. Súd už vo vzťahu k predčasnemu zosplatneniu úveru urobil záver, že k nemu platne nedošlo a preto nemohol právny predchodca žalobcu ani platne postúpiť ešte nesplattnú pohľadávku z úverovej zmluvy na žalobcu, čo viedlo k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu (viď vyššie). Ak súd určil, že v konaní nie je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu a žalobu z uvedeného titulu zamietla, nepovažoval už účelné a hospodárne vykonávať dokazovanie jednak vo vzťahu k naplneniu zákonných náležitostí zmluvy v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a splneniu povinností veriteľa v zmysle uvedeného zákona. Napriek tomu súd poznamenáva, že vo vzťahu k skúmaniu bonity žalobca predložil len listinu „info k žiadosti: 840500951, z ktorej vyplýva, že v čase žiadosti mal žalovaný príjem 706 Eur a výšku mesačnej splátky 360 Eur, čo predstavovalo aj úhrn všetkých jeho mesačných finančných výdavkov. Uvedená skutočnosť však nekoreluje so zisteniami súdu, nakoľko jednak tvrdení a z listín predložených žalovaným ako aj z iných konaní vedených na tunajšom súde (4Csp/30/2021, 7Csp/88/2021) má súd vedomosť o tom, že v tom čase žalovaný splácal viacero úverov a okrem iného aj zo strany právneho predchodcu žalobcu mu bol dňa 02.03.2017 poskytnutý tiež iný úver vo výške 5000 Eur, so splátkou 85,57 Eur, a v konaní týkajúcom sa uvedeného úveru, ktoré konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4Csp/30/2021 už v právoplatnom rozhodnutí vo veci samej bolo konštatované, že právny predchodca žalobcu hrubo porušil svoju povinnosť skúmať schopnosť žalovaného úver splácať a uvedený úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Bolo pritom preukázané, že postup veriteľa pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať pôžičku nezodpovedal údajom, ktoré mal veriteľ k dispozícii z registra klientskych informácií, keďže žalovaný mal v čase poskytnutia úveru u žalobcu 10 úverov, a ďalšie žiadosti o úvery v priebehu mesiacov január a február 2017 mu boli odmietnuté. A už vôbec nemohol zodpovedať údajom, ktoré si právny predchodca žalobcu mohol zabezpečiť z databázy o úverových záväzkoch žalovaného zo spoločného úverového registra informácií (žalovanému boli v tom čase v ďalších troch bankách na základe 3 úverov zmlúv poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 56.625,- eur s celkovou výškou mesačných splátok 773,85 eur (413,- eur, 131,71 eur, 229,14 eur) s dobou konečnej splatnosti úverov v trvaní 10 rokov). Súd má taktiež z iného konania vedeného na tunajšom súde (7Csp/88/2021, týkajúceho sa úveru zo zmluvy uzavretej žalovaným s OTP bankou od 24.11.2014 s výškou splátky 285,57 Eur) taktiež vedomosť o úverovej zaťažnosti žalovaného, ktorá v čase poskytovania úveru, ktorý je predmetom tohto konania vysoko prevyšovala sumu zistených výdavkov žalovaného právnym predchodcom žalobcu pri poskytovaní sporného úveru. Navyše tvrdenie žalovaného v podaní zo dňa 25.04.2022, že v čase poskytovania úveru mal žalovaný splátky za 4 úvery spolu vo výške 1057,66 Eur žalobca nepoprel. Námietku žalovaného, že právny predchodca žalobcu si povinnosť skúmať jeho bonitu s odbornou starostlivosťou nesplnil, posúdil súd ako dôvodnú (aj keď dôsledky z toho plynúce pre toto konanie už neboli vzhľadom na zamietnutie žaloby podstatné).

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd v prevyšujúcej časti, v ktorej konanie nebolo zastavené, žalobu zamietol.

43. Pre úplnosť súd uvádza, že v konaní predniesol žalovaný aj žiadosť prizvať do konania prokurátora „pre prípad, že by chcel súd žalobu prejednať“. V zmysle § 93 ods. 2 CSP prokurátor môže vstúpiť do začatého konania len v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, právnická osoba zriadená štátom, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok, alebo v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nakoľko vstup do začatého konania o zaplatenie sumy, ktoré je spotrebiteľským sporom, nie je možný, súd preto o žiadosti žalovaného prokurátora ani neupovedomoval.

44. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Žalovaný bol v konaní úspešný takmer v celom rozsahu, a preto mu podľa § 255 ods. 1 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania. Jeho neúspech predstavuje sumu 80 Eur za 8 úhrad po 10 Eur vykonaných žalovaným po podaní žaloby, v ktorej časti vzal preto žalobca žalobu späť a späťvzatie žaloby v uvedenej časti a teda zastavenie konania v tejto časti zavinil žalovaný. Spolu tak úspech žalobcu predstavoval sumu 80 Eur, čo v pomere k uplatnenej sume 5436,50 Eur predstavuje 1,47 % a úspech žalovaného bol potom 98,53 Eur. Čistý úspech žalovaného v konaní potom predstavuje 97,06 %, ako rozdiel jeho úspechu (98,53 %) a úspechu žalobcu (1,47%). Súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97,06 %, pričom o výške trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd v samostatnom uznesení, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).